

کجوا

<div><div> </div><div>روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران</div></div>
<div><div> </div><div>شنبه ۸ مرداد ۱۴۰۱ – اول محرم ۱۴۴۴</div></div>
<div><div> </div><div>سال بیست‌و‌چهارم - شماره ۶۵۴۰ - ۱۶ صفحه</div></div>
<div><div> </div><div>قیمت: ۳۰۰۰ تومان</div></div>
سرمقاله
غلامرضا صادقیان / سردبیر

این ترک‌فعل‌های ویرانگر!

رئیس دستگاه قضا دوباره به یکی از نقاط فاجعه‌آمیز ترک فعل مدیران دولتی سر کشید. چه فاجعه‌ای! اموال توقیفی ۱۳ سال است رها شده و مدیران دولتی در حضور اژه‌ای یکدیگر را متهم می‌کنند و نمی‌توانند توضیح دهند که این اموال اینجا چرا رها شده است. سال‌هاست وقتی به میان مدیران دولتی در سازمان‌هایی که پیشوند و پسوندهایی مثل پژوهشگاه، راهبردی، نظارت، بررسی، تحقیقاتی و اندیشکده و مانند آن دار، می‌روم، با شمار کثیری از مدیران و کارمندانی مواجه می‌شوم که از فرط بیکاری، غلامی افسردگی در رفتار و چهره‌هایشان مشهود است. قبلاً گفتم‌ام که بارها از مدیران برخی سازمان‌های دولتی با همین عناوین پرسیده‌ام خروجی شما چیست؟ که با خنده جواب داده‌اند: هیچ! سفره‌ای پهن است و عده‌ای از رفقا و فامیل گرد هم آمده‌اند! اما باورم نمی‌شد در سازمان‌های اجرایی مثل گمرک و سازمان اموال تملیکی هم تا به این حد ترک‌فعل مشهود باشد. یکی می‌گوید یک ماه وقت لازم است، آن دیگری پاسخ می‌دهد نخیر! یک هفته(هر چند با این پیشرفت‌های الکترونیک برخی از این کارها یک ساعت وقت بیشتر نمی‌خواهد) و آقای اژه‌ای می‌گوید خوب همان یک ماه چرا ۱۳ سال است آن کار یک ماهه را انجام نداده‌اید؟!

یک مثال روشن بزنم. در کار روزنامه‌نگاری هر روز باید یک روزنامه که در محتوا و شکل متفاوت از روز قبل است، تولید کرد و شب به چاپخانه فرستاد. یعنی یک پروژه کامل و مستقل که نمی‌توان کار و عملیات را فعلاً متوقف کرد تا فردا یا روز دیگر، اما در سازمان‌های دولتی و قضایی که عنوان‌های غیر اجرایی دارند، مدیران و کارمندان می‌توانند، حتی یک سال ترک فعل و عمل داشته باشند و یک گزارش دروونی و آبکی به مدیران بالا دستی بدهند و تمام‌والی در کارهای اجرایی قطور چنین چیزی ممکن است؟! همین سیسل‌های اخیر را ناظران نتیجه ترک‌فعل مدیران از شهرداران تا مدیران حوزه آب و کشاورزی می‌دانند؛ نه لایروبی، نه سیل‌بند، نه مانع‌شدن از ساخت‌وسازهای ممنوعه، نه آگاهی‌رسانی به‌موقع. مدیران در خواب و مردم در سیل.

این دومین‌بار است که شخصاً تحت‌تأثیر حضور میدانی رئیس دستگاه قضایی و آوار کردن قانون بر سر مدیران چرتی استان‌ها قرار گرفته‌ام. اما پرسش‌هایی نیز باقی می‌ماند. چرا این کاری را که رئیس دستگاه قضا می‌کند، یک قاضی استانی یا حتی رئیس دادگستری یا دادستان استان نمی‌تواند بکند؟ پس ترک‌فعل حتی در دستگاه قضایی هم هست. چرا اکنون برخی مراکز نظارتی از ترک‌فعل مدیران در سیسل اخیر می‌گویند و هم‌زمان ما پاجه‌های شلوار گلی مسئولانی را که به میان سیل‌زدگان شتافته‌اند، می‌بینیم؟! یعنی تا این حد کارنامه‌اشی مجاز است؟! و آیا مجازات‌های ترک فعل و کارنامه‌شی تاکنون بازدارنده بوده است؟!

وقتی آقای اژه‌ای بدون تشریفات در میان مردم سفر می‌کند و با تبیین و استدلال سلاسه، مدیران ناکار آمد دولتی را هشیار می‌کند، این قیمتی ندارد و اثر آن در همدلی مردم سا نظام و در آرامش روانی مردم قابل محاسبه با ریال و دلار نیست. اگر کشور بخواهد فاصله‌ای از کارآمدی عالیه داشته باشد، این یک فاجعه و یک ترک‌دستور است و نتیجه‌اش می‌شود خفنی‌سازی زیست مردمی مدیرانی چون آقای اژه‌ای. کشور ما اکنون در جایی قرار گرفته است که همگان اذغان می‌کنند فشار ویرانگر غرب را خفنی کرده و از این بابت مردمی که این فشارها را تحمل کردند، سزاوار تمجید و ستایش هستند. اما یک فشار ویرانگر دیگر باقی مانده است: ترک‌فعل و ناکار آمدی و فساد برخی مدیران. این را اگر نتوانیم خفنی کنیم، مدیون این مردم مظلوم خواهیم ماند.

سیلی سیلاب

فلات تفتیده ایران غرق در سیلاب شد.از ترک‌فعل سازمان هواشناسی در تکمیل شبکه‌ملی هشدار و پیش‌آگاهی رخدادهای سیل و طوفان تا ترک‌فعل شهرداران و مدیران حوزه آب و خاک کشور در لایروبی، سیل‌بندسازی، مانع‌شدن از ساخت‌وساز در مسیل‌ها و افزایش پوشش گیاهی به‌عنوان دلایل خسارت‌بار شدن این بارندگی‌ها عنوان شده است | صفحه ۱۴

آخرین امیدها بر لبه پر تگاه «فرونشست»

«جوان» در گفت و گو با یک کارشناس و یک عضو شورای شهر

جدیدترین وضعیت و اقدامات پیرامون پدیده فرونشست را بررسی کرده‌است

نهیب از‌های در بندر متروکه «ترک‌فعل‌ها»

طی یک سال و ۱۰ روزی که از حضور حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای در رأس قوه قضائیه می‌گذرد، حضور میدانی او در محاکم قضایی و سفرهای استانی بدون تشریفات،منشأ تحول فراوانی در قوه قضائیه و ایجاد امیدواری در مسیر احقاق حقوق عامه و گسترش عدالت شده است و باز دیدهای او از بنادر، گمرکات و سازمان امور جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی برده از واقیعات تلخی برداشته که فساد بخشی از دستگاه‌ها در دولت وقوه قضائیه را رنج می‌دهد. فسادی که می‌تواند ریشه در

رئییسی: امروز فکر تعرض به ایران به ذهن کسی خطور نمی‌کند

اسلامی در جهت خفنی‌سازی توطئه‌ها و فتنه‌ها علیه انقلاب اسلامی بود. خلبانان سرافراز این پایگاه با شجاعت و خطر کردن در عرصه‌های مختلف پشتیبان بزرگی در دفاع مقدس بودند. یکی از داخوشی‌های رزمندگان در جبهه‌های دفاع مقدس، پس از توکل به خداوند، پشتیبانی از آنها،

به‌ویژه از پایگاه نوزه بود.

در دنیایی که خیلی‌ها برای تبلیغات و بلندآوازی هزینه‌های کلان می‌کنند، نام‌انمه اطهار و شهدا، با عنایت خداوند و محبتی که در دل مردم نسبت به آنها وجود دارد، همیشه بر سر زبان‌ها است.

حقیقتاً با درایت فرماننده کل قوا، پس از

قوانین بی‌خاصیت، مناسبات ناسالم یا بی‌کفایتی مسئولان باشد. این مفاسد اما با هر رویکردی تحلیل و تفسیر شود، نافی مسئولیت قضایی و سفرهای استانی بدون تشریفات، منشأ تحول فراوانی در قوه قضائیه و ایجاد امیدواری در مسیر احقاق حقوق عامه و گسترش عدالت شده است و باز دیدهای او از بنادر، گمرکات و سازمان امور جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی برده از واقیعات تلخی برداشته که فاسد تبدیل شده که امحا و تعیین تکلیف آنها میلیاردها تومان در بیت‌المال هزینه تحمیل کرده است. | صفحه ۲

سیاست، شعر و فرهنگ در گفت‌وگوی «جوان» با استاد افشین علا

سیاست شعر من بسط دوستی درون نظام است

امام به شعر من شکل و هدف داد. اکنون وظیفه ابلاغ عظمت و حقایقت رهبری را بر دوش دارم. رهبر معظم انقلاب را تنها مردی می‌دانم که پرچم حق را در جهان پرنیرنگ معاصر به دست گرفته است

اشعار و مطالب من در رسانه‌های اصلاح‌طلب منعکس نمی‌شود لایند دلیلی دارد ولی اینکه مضامین ارزشی را از دایره آثار هنری حذف کنند خدمتی به اصلاحات نیست

■ به ما می‌گویند شاعر حکومتی، حتی اسماعیل نوری علا که از بستگان نزدیک ماست اما در خارج از کشور جزوا پوزسیون است، جایی به طعنه مرا شاعر دربار ولایت فقیه لقب داده است (با خنده). جالب است کسانی که ادعای دموکراسی دارند و سکولار هستند و ما را متهم به جزماند بشی می‌کنند، خودشان طاقت ندارند، ببینند یک انسانی به یک مرامی که با افکار آنها نمی‌خواند باور دارد | صفحه ۸ و ۹

فرمانده کل سپاه با اشاره به روند رو به افول امریکا:

قدرت ایران بایدن را با دست خالی از منطقه بازگرداند

اگر بخواهید موقعیت کشور را در نظام جهانی ملاحظه کنید، ما یک جغرافیای سرزمینی داریم، یک جغرافیای مصطلح که معمولاً مرزهای بین کشورها با آن از یکدیگر جدا می‌شوند و هر کشور یک موقعیت جغرافیایی در عالم دارد که معمولاً این موقعیت جغرافیایی با تغییر نظام‌ها جابه‌جانی نمی‌شود و ثابت می‌ماند، مگر در اثر تفرقه‌هایی تجزیه‌ای اتفاق بیفتد یا ادغامی که واحدهای سیاسی از هم منفصل شوند یا به یکدیگر متصل شوند تا در نقشه جغرافیای طبیعی عالم تغییر رخ بدهد، اما مهم این بخش کار نیست بلکه مهم آن است که کشور در نقشه جغرافیای سیاسی عالم کجاست و نه جغرافیای طبیعی، چون جغرافیای طبیعی مزیت‌های ذاتی ایجاد می‌کند، البته وقتی با قدرت و سیاست ترکیب می‌شود، به جغرافیای سیاسی می‌پیوندد که در جغرافیای سیاسی موقعیت هر کشوری در یک بلوک‌بندی سیاسی خاصی توصیف می‌شود.

کمی می‌خواستیم بدانید که ما چه بودیم، در کدام جغرافیای زندگی می‌کردیم، تحت تأثیر اراده سیاسی چه قدرتی بودیم. آزادگان ما، مردان فیهیم و مبارزان در زندان بودند؛ آنها که علیه غرب فریاد می‌زدند و سلطه غرب را نمی‌پذیرفتند یا مانند امام راحل عظیم‌الشأن در تبعید و مانند حضرت آیت‌الله‌عظمی امام خامنه‌ای ما در تبعید و زندان بودند یا بسیاری دیگر تحت شکنجه سیاسی می‌بودند.

تقریباً شبیه، البته بسیار بدتر از آنچه امروز شما بین غربستان و امریکا می‌بینید، یک کشور مصرف‌گرا که هیچ چیز نمی‌تواند تولید کند. خودروه‌های شیک، خیابان‌های به ظاهر امروزی، ساختمان‌های شیشه‌ای بلند اما تفرکاتی مربوط به چندصدسال گذشته، مصرف‌کننده صرف کالاهایی که غرب آنها را می‌سازد و به وسیله آن تمام ثروت عظیم بخش مهمی از دنیای اسلام را به غارت می‌برد. این یک واقعیت تلخ بود تا اینکه انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام‌راحل عظیم‌الشأن در آن فضای سخت، سر و صلب پیروز شد و این موازنه راهبردی میان شرق و غرب را در هم شکست. یک موازنه راهبردی در یک طرف شوروی و اقمارش و در یک طرف امریکا و اقمارش بعد از جنگ جهانی دوم جهان را به دو نیم تقسیم کرده بودند، همه چیز در قالب آن موازنه معنا پیدا می‌کرد. ممکن نبود کشوری بتواند به استقلال سیاسی برسد و این معجزه روی زمین اتفاق افتاد، ما به استقلال رسیدیم و غربی‌ها از کشورمان گریختند و نیستند.

امریکایی که از او سخن می‌گویم هتگاهی که انقلاب ما پیروز شد، نیمی از قدرت نظامی تمام جهان را در اختیار داشت و کار انقلاب غلبه بر قوی‌ترین امپراتوری تاریخ حیات بشر بود. در آن زمان، ۴۰ درصد قدرت اقتصادی عالم پس از جنگ جهانی دوم در اختیار امریکا بود و امروز به ۲۰ درصد تقلیل یافته است، اما قدرت نظامی اش به ظاهر همچنان نیمی از قدرت نظامی جهان است، دقت کنید از حیث نسبت بودجه نظامی امریکا به تولید ناخالصی داخلی آن می‌گویم با عدد مطلق این بودجه بیش از ۷۰۰ میلیارد دلار است. فکر کنید که با چه قدرتی درگیر بودیم، چه قدرتی را شکست داده‌یم، اراده چه کسی را سلب کرده‌ایم، چه کسی را فزاری داده‌ایم و به پایگاه چه کسی حمله کرده‌ایم. وقتی انقلاب پیروز شد، امریکا یک سیطره سیاسی و حشنتاک و عجبی‌وب بیش از نیمی از عالم آن هم بخش‌های مهم، اقتصادی و راهبردی جهان داشت، بر منابع اقتصادی عالم مسلط بود، در منطقه جهان اسلام همه کشورهای نفت‌خیز بخشی از جغرافیای سیاسی او بودند. امریکا انقدر ضعیف شده است که عملاً در متن سیاست‌های منطقه دیده نمی‌شود. الان که کلا جابه‌ج شده و به اوکراین رفته‌اند. بایدن سری به منطقه زد تا بگوید هنوز خاورمیانه و جهان اسلام در اولویت سیاست خارجی اوست اما با دست‌های خالی به امریکا بازگشت. از زمان انقلاب تا امروز هیچ کس در ایران فرش قرمز زیر پای هیچ مقام امریکایی پهن نکرده است. امریکایی‌ها در همه جا هستند به جز ایران، زمین، آسمان و دریای ایران به روی آنها بسته است. | صفحه ۶